

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce: **R.M.**, bytem [REDACTED], zastoupený Ing. Jitkou Routkovou, daňovou poradkyní, se sídlem Komenského 87/3, Liberec, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **29. 10. 2014**, čj. **28493/14/5000-14301-702127**,

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 29. 10. 2014, čj. 28493/14/5000-14301-702127, s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Rozhodnutí žalovaného

[1] Shora označeným rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzen dodatečný platební výměr Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 17. 4. 2014, čj. 662602/14/2607-05701-506579, na daň z přidané hodnoty, kterým byla doměřena daň za zdaňovací období prosinec 2007 ve výši 0 Kč.

[2] Žalovaný konstatoval, že žalobce v dodatečném daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2007 uplatnil změnu daňové povinnosti – snížení uskutečněných zdanitelných plnění na ř. 210 a v důsledku snížení daně na výstupu na ř. 780 ve výši 89.336 Kč.

[3] Správce daně v rámci daňové kontroly zahájené dne 24. 7. 2013 vydal výzvu k prokázání skutečností podle § 92 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v rámci které požadoval doložit evidenci pro daňové účely za prosinec 2007, daňové doklady a další písemnosti týkající se tohoto zdaňovacího období. Žalobce zaslal žalovanému ke zdaňovacímu období prosinec 2007 soupis dobropisů jako výčet jednotlivých daňových

dokladů (celkem 21). Žalobce nepředložil žádný daňový doklad ani jiný důkazní prostředek, kterým by prokázal správci daně uplatňovanou změnu daňové povinnosti v dodatečném daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty za prosinec 2007.

[4] Žalobce tak ani na výzvu k dokazování neprokázal uplatňovanou změnu daňové povinnosti tj. snížení uskutečněných plnění v důsledku snížení daně na výstupu. Zplnomocněná zástupkyně nepředložila žádné důkazní prostředky – daňové doklady, ani nenavrhl či nepředložila jiné důkazní prostředky k prokázání žalobcem tvrzených skutečností v posuzovaném dodatečném daňovém přiznání a neprokázala snížení uskutečněných zdanitelných plnění v souladu s § 42 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve vazbě na § 43 téhož zákona. Žalobce tak neunesl své prvotní důkazní břemeno nepředložením daňových dokladů a případně dalších důkazních prostředků podle § 92 odst. 3 daňového řádu, a nebyl tak naplněn vlastní smysl daňové kontroly, což je ověření skutečností tvrzených žalobcem v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období prosinec 2007.

[5] Žalovaný dále konstatoval, že správce daně měl vůli seznámit žalobce s výsledkem kontrolního zjištění z provedené daňové kontroly. Žalobce se však k projednání zprávy o kontrole nedostavil, nenavrhl nový termín jednání, ani se z jednání neomluvil. Správce daně jednání žalobce vyhodnotil jako vyhýbání se projednání zprávy o kontrole, a proto v souladu s § 88 odst. 5 daňového řádu zaslal žalobci prostřednictvím poštovní přepravy správcem daně podepsanou zprávu o kontrole.

II. Žaloba

[6] Ve včas podané žalobě žalobce poukázal na to, že dne 21. 12. 2012 došlo k nezákonné změně místní příslušnosti z Finančního úřadu v Semilech na Finanční úřad v Jablonci nad Nisou. Provedení delegace k jinému finančnímu úřadu mělo znaky libovůle orgánu státní správy a nebylo vydáno v zákonných mantinelech, protože v případě žalobce nebyly naplněny zákonné podmínky. Žalobce měl vážné a důvodné pochybnosti o nepodjatosti pracovníků Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou. Tyto důvody spočívaly v opakovaném omezení eventuálně neumožnění vůbec nahlížet do spisové dokumentace žalobce, v případě nahlížení do spisu pak doplnění obsahu písemností v sepisu úřední osobou (při realizaci žádosti o vydání ověřené kopie), v nátlaku na zástupkyni žalobce a v nedůvodné a nepravdivé stížnosti ředitele Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou na její profesní komoru, v nepravdivém sdělení Ing. H.K. Finančnímu úřadu v H., které vysloveně žalobce poškodilo, že žalobce je osobou nekontaktní, v porušení mlčenlivosti úřední osobou Ing. H.K. z Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou, když rozeslala mailem na adresy cizích osob sken předaných daňových dokladů a dalších důkazních prostředků žalobce, a v nesdělení řádně a včas informace o umístění spisu po reorganizaci finanční správy v roce 2013. Pracovníky Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou Ing. H.K. a Ing. J.V. považoval žalobce za podjaté také z toho důvodu, že v roce 2010 podle jeho názoru na základě nesprávně vedeného řízení nezákonně a likvidačně dodatečně doměřili daň. Za těchto okolností považuje žalobce daňovou kontrolu zahájenou dnem 24. 7. 2013 Finančním úřadem pro Liberecký kraj – územní pracoviště v Jablonci nad Nisou za nezákonnou, protože měl za to, že kontrolu zahájily a prováděly osoby podjaté.

[7] Žalobce dále namítá, že není zřejmé, z čeho žalovaný dovodil, že opravné daňové doklady nebyly daňovými dobropisy ve smyslu § 43 zákona o dani z přidané hodnoty v účinném znění ke dni 31. 12. 2007. Žalobce uvedl, že při práci na účetní závěrce v prosinci 2007 bylo zjištěno, že některé daňové doklady byly chybně vystaveny, a proto byly dobropisovány – stornovány. Nebylo uskutečněno zdanitelné plnění, odběratelé ani původní daňové doklady neevidovali, protože tyto daňové doklady jim žalobcem nebyly doručeny. S ohledem na zásadu rozhodování správního soudu v plné jurisdikci navrhuje žalobce důkaz soupisem dobropisů, resp. jednotlivými dobropisy, a dále pak písemnými vyjádřeními odběratelů, eventuálně jejich výslech o skutečnosti, že zdanitelné plnění jim nebylo poskytnuto a oni ho neevidovali. Tím by mělo být prokázáno, že snížení výše daně uvedené v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období prosinec 2007 bylo deklarováno správně. Žalovaný se nijak nevypořádal s tím, že žalobce v příloze k daňovému přiznání označil konkrétní daňové subjekty a jejich DIČ, předložil tedy důkazní prostředky s identifikačními náležitostmi – číslo dokladu, výši základu daně, daň, datum uskutečnitelného plnění. Správci daně nic nebránilo, aby si v rámci správy daní ověřil, že žalobcem uváděné údaje jsou správné. Nelze tedy hovořit o tom, že by žalobce nepředložil žádný důkazní prostředek, jak tvrdí žalovaný. Navíc skutečnost, že se něco neuskutečnilo, se takřka nedá prokázat.

[8] Žalobce považuje za vadu odvolacího řízení, že žalovaný se neseznámil řádně s celým obsahem daňového spisu, který se týká předmětného zdaňovacího období. Žalovaný nikterak nehodnotil stávající obsah spisu, když nebylo známo, co obsahuje několik krabic z daňové kontroly roku 2010. Zástupkyně žalobce se dostavila několikrát v průběhu odvolacího řízení na nahlížení do spisu a předmětný spis nebyl kompletní, neobsahoval všechny náležitosti (soupis obsahu spisu). Správce daně zpracoval obsah spisu (sporných krabic z daňové kontroly v roce 2010) a ten až dne 9. 10. 2014 žalobci prostřednictvím zástupkyně zaslal. Do rozhodnutí žalovaného však žalobci nebyla poskytnuta lhůta pro ověření obsahu spisu a zasláného seznamu spisu. Žalobce tak nemohl poukázat na to, že určitá zdanitelná plnění se neuskutečnila a byly vystaveny dobropisy.

[9] Žalobce namítá, že daňová kontrola nebyla řádně ukončena a zpráva o daňové kontrole nebyla žalobcem projednána, a to vše za situace, kdy žalobci bylo opakovaně bráněno seznámit se s kompletním obsahem daňového spisu. Podle žalobce není pravdivé tvrzení, že by se vyhýbal projednání zprávy o daňové kontrole, ale správce daně zástupkyni žalobce předvolal tak, že jí neposkytl patřičnou lhůtu, ta se omlouvala, jednak z důvodu, že byla již dříve předvolávána na jednání u Obvodního soudu pro Prahu 10, navrhla nový termín jednání, následně se omluvila, když se z vážných osobních důvodů nemohla jednání zúčastnit, protože na tento den byla svolána mimořádná členská schůze.

III. Vyjádření žalovaného

[10] Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný obhajoval rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 12. 10. 2012, čj. 10227/12-1500-506476, o změně místní příslušnosti z Finančního úřadu v Semilech na Finanční úřad v Jablonci nad Nisou, a to na základě místa podnikání žalobce. Podle žalovaného tak byly dány důvody pro změnu místní příslušnosti z titulu účelnosti a hospodárnosti řízení.

[11] K námitce podjatosti Ing. H.K. a Ing. J.V., zaměstnanců Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou, uvedl, že o této námitce bylo rozhodnuto Finančním úřadem pro Liberecký kraj ze dne 12. 9. 2013, čj. 1033464/13/2600-14500-506903.

[12] K otázce projednání výsledků kontrolního zjištění a zprávy o kontrole žalovaný poukázal na řadu písemností, jimiž žalobce vyzýval k jednání u správce daně, avšak bezvýsledně. Proto zprávu o daňové kontrole nakonec v souladu s § 88 odst. 5 daňového řádu zaslal zástupkyni žalobce prostřednictvím poštovní přepravy.

IV. Obsah správního spisu

[13] Žalobce dne 13. 11. 2012 v dodatečném daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty za období prosinec 2007 uplatnil změnu daňové povinnosti – snížení uskutečněných zdanitelných plnění na ř. 210 a v důsledku snížení daně na výstupu na ř. 780 ve výši 89.336 Kč. Spolu s daným dodatečným daňovým přiznáním žalobce předložil přílohu označenou jako – soupis dobropisů, který obsahoval výčet jednotlivých daňových dokladů (celkem 21).

[14] Správce daně zahájil u žalobce dne 24. 7. 2013 daňovou kontrolu daně z přidané hodnoty (protokolem o zahájení daňové kontroly čj. 836812/13/2604-05401-506628) mj. za prosinec 2007 v rozsahu podaného dodatečného daňového přiznání. V průběhu zahájení daňové kontroly zástupkyně žalobce namítla podjatost jednajících osob, jinak ponechala zahájení daňové kontroly bez vyjádření.

[15] Správce daně vydal výzvu k prokázání skutečností uvedených v dodatečném daňovém přiznání podle § 92 odst. 4 daňového řádu, v rámci které požadoval evidenci pro daňové účely mj. za prosinec 2007, daňové doklady, zejména jednotlivé dobropisy a doklady týkající se jejich vystavení a další písemnosti týkající se tohoto zdaňovacího období.

[16] Žalobce odpověděl na výzvu k prokázání skutečností e-mailem ze dne 13. 8. 2013. Přílohou tohoto e-mailu bylo řada důkazních materiálů, žádný se však netýkal zdaňovacího období prosinec 2007. V této odpovědi zplnomocněná zástupkyně také uvedla, že ostatní doklady nelze na elektronickou podatelnu odeslat, protože tato odmítá soubory o takové velikosti přijmout.

[17] Správce daně sdělil prostřednictvím e-mailu zástupkyni žalobce, že zbývající dokumenty může vzhledem k jejich velikosti zaslat postupně v několika e-mailových zprávách. Z obsahu spisu však vyplývá, že žádné doklady ani podání již správci daně nebyly předloženy.

[18] Výzvou ze dne 19. 8. 2013 byl žalobce vyzván k odstranění vad podání spočívající v neuvedení důvodů ohledně namítané podjatosti jednajících osob správce daně. Žalobce prostřednictvím své právní zástupkyně reagoval tím, že Ing. H.K. a Ing. J.V. se na řízení o dani z přidané hodnoty již podíleli a daň z přidané hodnoty za příslušná zdaňovací období stanovili dodatečně chybně. Tyto osoby mají tak poměr k předmětu této daně, neboť není jejich zájmem, aby se prokázalo, že došlo k jejich chybnému postupu při dodatečném stanovení daně z přidané hodnoty za příslušná zdaňovací období. Ing. H. K. v několika svých

vyjádřeních záměrně žalobce poškodila, když o něm jiným správním orgánům sdělila, že je osobou nekontaktní, aniž by tomu svědčily nějaké konkrétní právní skutečnosti.

[19] O námitce podjatosti bylo rozhodnuto rozhodnutím správce daně ze dne 12. 9. 2013, čj. 1033464/13/2600-14500-506903, tak, že uvedené osoby nejsou z řízení nebo jiného postupu při správě daní ve věci daňové kontroly daně z přidané hodnoty, mj. za zdaňovací období prosinec 2007, vyloučeny. Ředitel správce daně dospěl k závěru, že stížní námitka, že Ing. H. K. uvedla, že žalobce je jako daňový subjekt nekontaktní, není důvodná, neboť její sdělení se opíralo o řádné a opakované zjištění. Dále bylo konstatováno, že žalobce nesdělil žádné přesvědčivé argumenty, uvedené osoby nejsou osobami blízkými ve vztahu k žalobci, ani se nepodílely v téže věci na řízení nebo jiném postupu na jiném stupni.

[20] Dne 10. 9. 2013 správce daně doručil zástupkyni žalobce sdělení ze dne 3. 9. 2013, ve kterém ji informoval, že má v úmyslu provést dne 24. 9. 2013 seznámení s výsledky kontrolních zjištění. V den, kdy se mělo ústní jednání konat, se zástupkyně žalobce z jednání omluvila s tím, že na shodný den byla předvolána k jednání Obvodního soudu pro Prahu 10, což doložila. Zároveň navrhla nový termín jednání na den 30. 10. 2013, toto správce daně akceptoval. Dne 18. 10. 2013 zástupkyně žalobce žádala o změnu termínu jednání z důvodu konání členské schůze bytového družstva v Praze, což nijak nedoložila, a navrhla termín 29. 10. 2013. Správce daně navržený termín e-mailem ze dne 22. 10. 2013 opět akceptoval. Následně zástupkyně žalobce opětovně požádala o změnu termínu ústního jednání k seznámení s výsledkem kontrolního zjištění, neboť sdělila, že nebyly předloženy veškeré doklady k výzvě správce daně s tím, že je neprodleně zašle a požádala o odložení termínu projednání zprávy o kontrole na neurčito. Protože do dne 12. 11. 2013 nebyly zaslány žádné daňové doklady ani jiné důkazní prostředky, ani zástupkyně žalobce nesdělila termín jejich zaslání, byl jí do datové schránky dne 14. 11. 2013 doručen úřední záznam spolu se sdělením, ve kterém byly podrobně rozepsány předcházející úkony správce daně a reakce zástupkyně žalobce, současně byla žalobci stanovena přiměřená lhůta k vyjádření se k výsledku kontrolního zjištění a návrhu na doplnění.

[21] Písemností ze dne 21. 1. 2014 doručenou zástupkyni žalobce do datové schránky dne 30. 1. 2014 byl žalobce pozván k projednání a předání zprávy o kontrole na 11. 2. 2014. K jednání se žalobce nedostavil, z jednání se neomluvil ani nenavrhla jiný termín jednání. Správce daně opětovně pozval žalobce k projednání a předání zprávy o kontrole na den 13. 3. 2014. K jednání se žalobce ani jeho zástupkyně opět nedostavili, neomluvili se, jiný termín jednání nenavrhli. Následně byla dne 27. 3. 2014 zpráva o daňové kontrole doručena zástupkyni žalobce prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb.

[22] Správce daně následně dodatečným platebním výměrem na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2007 ze dne 17. 4. 2014, čj. 662602/14/2607-05701-506579, doměřil žalobci daň ve výši 0 Kč, tedy nesnížil žalobci daňovou povinnost na dani z přidané hodnoty za prosinec 2007.

[23] Dodatečný platební výměr napadl žalobce odvoláním, v němž namítal, že jeho zástupkyni nebyl předložen obsah spisu ve věci dodatečných daňových přiznání, žalobce tak byl omezen na svém právu na nahlížení do spisu, protože nebyl schopen identifikovat, zda je spis kompletní. Žalobce dále namítal, že ve spise jsou založeny důkazní prostředky, které

žalobce správci daně předložil a ten je bezdůvodně pominul a předložené důkazní prostředky nehodnotil, což žalobce považoval za neodstranitelnou vadu vyměřovacího řízení. Podle žalobce rovněž daňová kontrola nebyla řádně ukončena a zpráva o kontrole nebyla s odvolatelem řádně projednána, přičemž existují ve spisu důkazní prostředky, které správce daně ignoroval a nehodnotil. Žalobci nebylo umožněno se k závěrům ve zprávě o kontrole vyjádřit a navrhnout doplnění.

V. Jednání před soudem

[24] Při nařízeném jednání zástupkyně žalobce sdělila, že ve spise nejsou uloženy účetní doklady – dobropisy, které byly vystaveny z toho důvodu, že zdanitelná plnění se nikdy neuskutečnila, resp. druhý subjekt (odběratel) potvrdil, že daňové doklady nikdy neobdržel. Tyto doklady byly žalobcem předloženy správci daně a týkají se období prosince roku 2007. Dále ve spise chybí zpráva o daňové kontrole daně z přidané hodnoty za dané období, která byla projednávána dne 24. 9. 2010, přičemž žalobce již tehdy v řízení u zdejšího soudu namítal, že projednání této zprávy o daňové kontrole, která obsahovala 57 listů, nebylo regulérní a že při daňové kontrole žalobci nebylo roky umožněno nahlížet do daňového spisu. Žalobce vyčkával na skončení řízení před soudem, teprve poté podal dodatečné daňové přiznání. V evidenci měl přitom doklady, které nikdy nevystavil, nebo se týkaly zdanitelných plnění, která se vůbec neuskutečnila. Jednalo se o účetní chybu, kdy evidence neodpovídala faktickému stavu. Zástupkyně žalobce setrvala na svých námitkách týkající se nezákonnosti změny místní příslušnosti správce daně, podjatosti Ing. H. K. a Ing. J. V. Ohledně projednání seznámení s výsledky kontrolních zjištění a zprávy o daňové kontrole zástupkyně žalobce zdůraznila, že omluvy z jednání nebyly účelové, žalobce je vždy dokládal a správce daně je kromě poslední akceptoval. Ukončení daňové kontroly nebylo řádné, neboť ještě předtím žalobce reagoval tak, že žalobce předal svému pracovníkovi příslušné doklady, který je doručil správci daně ještě před ukončením daňové kontroly.

[25] Zástupce žalovaného odkázal na tvrzení žalovaného vyjádřená v jeho vyjádření k žalobě s tím, že v konfrontaci s obsahem správního spisu námitky žalobce nemohou obstát.

VI. Právní posouzení

[26] Podáním žaloby bylo před krajským soudem zahájeno řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu a z hlediska námitek žalobce; byl přitom vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

a)

[27] Žalobce předně namítá, že dne 21. 12. 2012 došlo k nezákonné změně místní příslušnosti z Finančního úřadu v Semilech na Finanční úřad v Jablonci nad Nisou, když provedení delegace mělo znaky libovůle orgánu státní správy a nebylo vydáno v zákonných mantinelech.

[28] Rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 12. 10. 2012, čj. 10227/12-1500-506476, se u žalobce delegovala místní příslušnost k výkonu správy všech daní s výjimkou daně z nemovitostí, daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitosti z Finančního úřadu v Semilech na Finanční úřad v Jablonci nad Nisou, když bylo zjištěno, že místo podnikání žalobce je na adrese Rádlo 102 v Jablonci nad Nisou. Místo podnikání a provozovna se nachází v obvodu územní působnosti Finančního úřadu v Jablonci nad Nisou. Odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnutím Finančního ředitelství Ústí nad Labem čj. 13315/12-1500-506476 zamítnuto a odvolací řízení bylo zastaveno, neboť žalobce podal odvolání proti rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti opožděně. Rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní tak svědčí presumpce správnosti a zákonnosti, když toto rozhodnutí nebylo zákonným způsobem zrušeno. Nynější obrana žalobce proti delegaci místní příslušnosti v současném řízení je zcela irrelevantní. Daňová kontrola vedená na podkladě dodatečného daňového přiznání za prosinec 2007 tak byla vedena u místně příslušného daňového úřadu, kterým se stal díky reorganizaci finanční správy k 1. 1. 2013 Finanční úřad pro Liberecký kraj.

b)

[29] Za nedůvodnou považuje soud námitku, že daňová kontrola zahájená dnem 24. 7. 2013 je nezákonná, protože byla zahájena a prováděna osobami podjatými. Jak soud uvedl výše, o námitce podjatosti bylo rozhodnuto rozhodnutím správce daně ze dne 12. 9. 2013, čj. 1033464/13/2600-14500-506903, tak, že uvedené osoby nejsou z řízení nebo jiného postupu při správě daní ve věci daňové kontroly daně z přidané hodnoty mj. za zdaňovací období prosinec 2007 vyloučeny. Žalobce s důvody, pro něž nebyly shledány konkrétní osoby vyloučenými z vedení daňové kontroly a z dalšího postupu při správě daní, blíže nepolemizuje, neuvádí, z jakých skutkových či právních důvodů by rozhodnutí o uplatnění námitky podjatosti bylo nesprávné či nezákonné. Žalobce pouze obecně poukazuje na podle jeho názoru nesprávné procesní postupy a rozhodnutí jednajících úředníků v jiných řízeních vedených se žalobcem. Žádné podrobnosti k podjatosti Ing. H.K. a Ing. J.V. ve smyslu § 77 odst. 1 daňového řádu žalobce neuvedl a ani se nenabízejí z obsahu správního spisu. Předmětnou daňovou kontrolu tak soud z namítaného důvodu nepovažuje za nezákonnou.

c)

[30] Ustanovení § 42 zákona č. 235/2004 Sb. ve znění platném v roce 2007 řeší zákonné možnosti opravy základu daně a výše daně u zdanitelných plnění, a to v odst. 1), kdy může opravit plátce výši daně, v odst. 2) a 3) kdy je povinen opravit výši daně. V § 42 odst. 4 ZDPH je uvedeno, že oprava základu daně a daně je samostatným zdanitelným plněním a pod písm. a) a b) je uvedeno, kdy se oprava základu daně a daně považuje za uskutečněnou. Podle § 43 zákona o dani z přidané hodnoty, pokud dojde k opravě základu daně a výše daně podle § 42, plátce, který uskutečnil původní zdanitelné plnění, je povinen vyhotovit pro plátce, pro kterého uskutečnil zdanitelné plnění, daňový dobropis, nebo daňový vrubopis, a to ke dni, kdy byla provedena oprava základu daně.

[31] Právem i povinností daňových subjektů je úzce spolupracovat se správcem daně při správném stanovení a vybírání daně. Mezi povinnosti patří i předložení evidence a dokladů pro daňové účely. Tato povinnost vychází z ustanovení § 92 odst. 3 a 4 daňového řádu, podle

kterého daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních, a pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.

[32] Žalobce ke svému dodatečnému daňovému přiznání k dani z přidané hodnoty za období prosinec 2007 předložil toliko jedinou přílohu označenou jako soupis dobropisů, který obsahoval výčet jednotlivých daňových dokladů (celkem 21). Ani přes výzvu správce daně, žalobce k tvrzeným vydaným dobropisům v průběhu řízení již nepředložil žádné důkazní prostředky. Žalobce tak neunesl své prvotní důkazní břemeno nepředložením daňových dokladů či jiných důkazních prostředků. V rámci daňové kontroly tak nemohlo dojít k ověření skutečností tvrzených žalobcem v dodatečném daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty za období prosinec 2007. Žalobce tak neprokázal snížení uskutečněných zdanitelných plnění, jak vykazoval ve svém dodatečném daňovém tvrzení

[33] Soud nesouhlasí se žalobcem, že pokud soupis dobropisů obsahoval řadu údajů (označení daňových subjektů, jejich DIČ, číslo dokladu, výši základu daně, daň, datum uskutečnitelného plnění), pak bylo povinností správce daně si tyto skutečnosti sám ověřovat. Jak vyplynulo z předchozího výkladu, žalobce stíhá nejenom břemeno tvrzení ale i břemeno důkazní. Bylo jen na něm, aby správci daně předložil daňové doklady osvědčující skutečnosti, jež tvrdil na soupisu dobropisů přiloženém k dodatečnému daňovému přiznání za období prosinec 2007. Až předložením náležitých daňových dokladů může dojít k prokázání realizovaných plnění ve smyslu § 43 zákona o dani z přidané hodnoty. Nebylo povinností správce daně prokazovat to, co tvrdil žalobce.

[34] Z tohoto důvodu ani soud neprováděl navrhované důkazy spočívající v písemných vyjádřeních odběratelů či jejich výsledku, neboť soud byl povolán přezkoumat napadené rozhodnutí žalovaného, nikoli nahrazovat dokazování, jehož břemeno tížilo samotného žalobce. Soud tak ani nemohl provádět přezkum jednotlivých dobropisů za prosinec 2007, když žalobce v řízení žádné nepředložil.

d)

[35] Namítá-li žalobce, že mu nebylo umožněno seznámit se s celým obsahem daňového spisu, který se týká předmětného zdaňovacího období, a že nebylo známo, co obsahuje několik krabic z daňové kontroly roku 2010, pak soudu z takto formulované námitky není zcela zřejmé, jaká je souvislost námitek proti vedení částí daňových spisů žalobce týkajících se jiných daňových řízení či proti způsobu nahlížení do jiných částí daňových spisů a otázkou přezkoumávání rozhodnutí správce daně a žalovaného. Tyto námitky soud považuje za nepřipadné, jakož i předpoklad, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí měl zabývat celým obsahem daňového spisu, který je na žalobce veden.

[36] Pokud by žalobcova námitka byla vyhodnocena jako neposkytnutí soupisu obsahu části spisu vedeného na podkladě dodatečného daňového přiznání za prosinec 2007, pak soud poukazuje na to, že při nahlížení do spisu dne 17. 6. 2014 správce daně umožnil zástupkyni žalobce nahlédnout do jí požadovaného spisu, zástupkyně žalobce si vyhotovila kompletní

opisy písemností prostřednictvím svého skeneru, jak je zaznamenáno v protokolu čj. 928849/14/2607-05701-506579. Na základě žádosti zástupkyně žalobce následujícího dne ji správce daně zaslal požadované soupisy písemností. Zástupkyně žalobce v žalobě ani při jednání nepoukázala na jakékoliv důkazní prostředky, které by skutečnost předání dokladů, do správního spisu nezařazených, osvědčovaly. Soudu dále není zřejmé, z jakého zákonného důvodu by měl nyní předložený daňový spis obsahovat zprávu o daňové kontrole ze dne 24. 9. 2010, tj. z daňové kontroly ukončené více než dva roky před tím, než žalobce podal dodatečné daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období prosinec 2007. Tato námitka je tak nedůvodná.

[37] Co se týče napadeného rozhodnutí, to se obsahem spisu vedeného na podkladě dodatečného daňového přiznání za prosinec 2007 zabývalo, jeho obsah řádně přezkoumalo a žalovaný po vypořádání odvolacích námitek potvrdil dodatečný platební výměr správce daně ze dne 17. 4. 2014, čj. 662602/14/2607-05701-506579, na daň z přidané hodnoty. Soud tak k této námitce neshledává ze strany správce daně či žalovaného žádné pochybení, které by mělo či mohlo mít vliv na správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí.

e)

[38] K námitce žalobce, že s jeho zástupkyní nebyla projednána zpráva o daňové kontrole, přičemž jejímu projednání se nevyhýbala, soud poukazuje na obsah správního spisu, tak jak byl konstatován výše, z něhož vyplynulo, že správce daně již při projednání výsledku o kontrolním zjištění vycházel opakovaně zástupkyni žalobce vstříc, v souladu se zásadou součinnosti a spolupráce postupoval i za účelem projednání a předání zprávy o daňové kontrole. Již jednání zástupkyně žalobce při projednání výsledku kontrolního zjištění a snaha odložit jeho projednání na neurčito v návaznosti na úkon, který má učinit žalobce, přičemž tak ovšem nečiní, lze hodnotit jako vyhýbavé jednání. K projednání a předání zprávy o daňové kontrole byl pak žalobce prostřednictvím své zástupkyně opakovaně pozván, a to na den 11. 2. 2014 a 13. 3. 2014. Jednání, kdy se žalobce ani jeho zástupkyně k jednání nedostavili, neomluvili se a nenavrhli jiný termín, je třeba hodnotit jako situaci, kdy se kontrolovaný daňový subjekt vyhýbá seznámit se se zprávou o daňové kontrole nebo ji projednat anebo se jejímu projednání vyhýbá. Správce daně byl proto oprávněn postupovat podle § 88 odst. 5 daňového řádu a zprávu o daňové kontrole žalobci prostřednictvím jeho zástupkyně doručit do vlastních rukou. To, jak již soud zdůvodnil shora, učinil. Žalobce tak nebyl zkrácen na právu vyjádřit se ke kontrolním zjištěním a zprávě o daňové kontrole a reagovat na ni. Daňová kontrola proto byla podle názoru soudu ukončena v souladu s § 85 odst. 5 daňového řádu.

VII. Závěr a náklady řízení

[39] Ze shora uvedených důvodů vyhodnotil soud žalobní námitky jako nedůvodné a žalobu zamítl postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[40] O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci

úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 15. června 2016.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu